Poşta redacţiei

Primim zilnic manuscrise nenumărate spre publicare. Dacă am scoate zilnic revista, tot n'am avea să ne plângem că n'avem destul material de publicat. Totuşi nu ne simţim prea... obosiţi de acest belşug de manuscrise. Vedem în ele sforţări, mai mult sau mai puţin serioase, din partea cititorilor noştri, de a pătrunde în arta scrisului.

Dar dacă toţi cei ce ne-ar trimite versuri sau proză spre publicare n'ar urmări decât să-şi încerce prin noi, puterile.. literare fie că li se publică sau nu! Insă cei mai mulţi, se pare, scriu numai pentruca să-şi vadă numele publicat!

Nu vă grăbiţi să pătrundeţi într'un domeniu în care cu greu poţi pătrunde cu adevărat. Nicăeri nu trebue mai multă ucenicie, chiar când ai talent şi *mai ales când ai talent*.

Dăm mai jos câteva sfaturi tinerilor noştrii colaboratori şi îi rugăm să nu mai scrie şi să nu ne mai trimită nimic spre publicare până nu vor citi şi dacă nu va ţine seama de ele. Numai în acest mod nu vom mai fi siliţi ca, cele mai multe din bucăţile începătorilor, publicate, să le transformăm, să le modificăm atâta, încât manuscrisul e negru de atâtea ştersături şi adăugiri.

1. Nu faceţi bucăţi lungi, fie proză, fie versuri. Nu spuneţi tot ce ştiţi într'o singură bucată, nu spuneţi fraze şi amănunte de prisos sau care s'au mai spus de nenumărate ori. Pliviţi singuri toate buruenile scrisului vostru!

2. Nu faceţi povestiri sau versuri cu subiect trist, *Primim prea multe bucăţi triste*. Rostul revistei noastre nu e să întristeze, mai ales că cititorii noştri sunt tineri şi nu e bine să-i hrănim cu astfel de literatură.

3. După ce aţi scris ceva, nu vă grăbiţi să ne trimeteţi lucrarea voastră, să fiţi încredinţaţi că nici scriitorii mari, consacraţi, nu publică tot ce scriu. Păstraţi manuscrisul şi-l revedeţi mai târziu. Nu scriţi şi nu ne trimiteţi spre publicare numai pentrucă vedeţi că şi alţii au făcut la fel. Vă va veni la toţi rândul, *dacă meritaţi*. Revedeţi mereu ceiace aţi scris, pentru ca atunci când va apare să nu vă placă numai vouă (din motiv că e a voastră), ci să placă şi altuia...

Să nu se creadă fiecare obligat să colaboreze şi încă de pe acum. Repetăm: revedeţi de nenumărate ori manuscrisul şi la urmă iar odată îl revedeţi. Cu cât îl revedeţi mai mult, e mai bun: căci de fiecare dată veţi avea — e sigur! — câte ceva de îndreptat!

Primim adesea manuscrise pe care autorul nu s'a ostenit nici măcar odată să-l recitească, ca să corecteze ce a scris! Vina nu e a noastră deci, dacă merg repede la coş!

4. Şi sfatul cel mai elementar, dar pe care tot nu-l cunosc încă mulţi:

Scrieţi numai pe o singură faţă a hârtiei!

Ion Heliade Rădulescu, părintele scrisului nostru, strigase odată, adresându-se tinerilor intelectuali: *Scriţi băieţi!* Şi băeţii au scris. Atât de mult au scris, şi din cauza asta, neîngrijit, încât tot Heliade a fost silit mai apoi să strige, şi mai tare: „*Nu mai scriţi!*".

Sfaturi şi îndrumări pentru cititorii noştri cari vor să fie scriitori

Noi vă sfătuim, fără să strigăm: *Scriţi, băieţi!* Dar să nu trebuiască apoi să ne siliţi să vă strigăm: *Nu mai scrieţi, pentru Dumnezeu!...* Căci vina nu va fi decât a voastră!

Revedeţi neîncetat manuscrisele voastre şi începătorii, mai ales, să nu ne trimită ceva spre publicare, decât multă vreme după ce au scris-o!

Şi...am uitat ceva foarte important:

„*Să nu furaţi*" (cum fac unii dintre voi) *lucrările publicate ale altora şi să ni le trimeteţi sub semnătura voastră! A plagia înseamnă a fura şi furtul se pedepseşte!*

*

Th. Madan, — Isi ia răspunderea profesorul d-tale de Română asupra „originalităţii" versurilor ce ne-ai trimis? In acest caz ne luăm şi noi răspunderea... publicării lor.

Ghiţescu Nicolae, Piatra Neamţ.— „E primăvară" (sub titlul schimbat: „Bine ai venit!") se publică. Scrii versuri izbutite şi nu trebue să fii „timid" atunci când eşti înzestrat cu talent. Mai trimite pentru a ne putea face o idee mai lămurită asupra aptitudinilor literare ce arăţi.

Serge Mihai, Braşov.—„Linişte" şi „Cucurigu" sunt versuri fără să fie poezii. Le-am publica totuşi (ca încurajare) dacă n'ar păcătui din punct de vedere moral. (Respectul datorat şcolii şi familiei).